

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

P. Sanctae Mariae in via lata Diacono Card. apost. sedis Legato.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20006

terras ipsorum, Ecclesias, & Ecclesiarum Prælatos propter hæc vel aliqua quæ istorum aliqua vel utrumque contingat, statuendum videris, sublato cujuslibet contradictionis & appellationis obstaculo liberè statuendi, & transgressores ac contumaces ferendi districtione qua noveris expedire. Quia verò quosdam nobiles de utroque regno, qui signum dominicæ crucis assumpserant, à bonæ memoriæ Cle. Papa prædecessore nostro per falsitatis expressionem, vel suppressionem veritatis, absolutionis indulgentiam accepimus impetrasse, cogendi tales ad implendum votum peregrinationis emissum, non obstante indulgentia per subreptionem obtenta, cum mendax precator carere debeat impetratis, liberam tibi concedimus auctoritate apostolica non obstante contradictione vel appellatione cujuslibet facultatem. Decernimus ergo &c. Datum Laterani Kal. Aprilis.

P. H. ILLVSTRI REGI
Francorum.

Qui operatus est Petro in apostolatu, nobis per ipsum operari & cooperari dignatus est, dum ad adventum dilecti filij nostri P. sanctæ Mariæ in via lata Diaconi Cardinalis, apost. sedis Legati, terra cordis tui venientem super se imbrem devotè suscepit, & sulcata vomere prædicationis ipsius, semen verbi dominici & recepit hilariter, & in fructum uberius pullulavit. Ne autem fructus ipse, qui adhuc quasi viret in flore, inimico homine superfermante zizania (quod absit) valeat suffocari, ne semen supra petram cecidisse credatur, si antequam ad plenam veniat maturitatem, arefcat, cum secundum Apostolum non auditores legis, sed factores, justi sint apud Deum, & alibi auditor verbi, & non factor, viro consideranti vulgum nativitatibus suæ in speculo comparetur, nec sufficiat incipere bonum, nisi & perseveretur in ipso, quoniam non qui inceperit, sed qui perseveraverit usque in finem, hic salvus erit; oportet magnificentiam regiam cavere præcipuè consilia detractorum, qui pacis consilium odientes, scandala suscitant, & nutriunt suscitata, qui latantur cum malè fecerint, & in rebus pessimis gloriantur. Cum igitur, sicut ex literis ejusdem Legati & tuis accepimus, inter te & ca-

rissimum in Christo filium nostrum R. Anglorum Regem illustrem treugæ firmata sint pariter & receptæ quinquennes, nos treugas ipsas juxta mandati nostri tenorem initas & firmatas, ratas habemus, & præcipimus inviolabiliter observari: serenitatem tuam rogantes, monentes, & exhortantes in Domino, & in remissionem tibi peccaminum injungentes, quatenus & treugas observes prædictas, & ad tractatum pacis eidem Legato nostro auditum præbeas facilem & benignum; ut sicut inclytæ recordationis Ludovicus pater tuus pacem colere videaris, & Romanam Ecclesiam honorare. Noveris autem nos eidem Cardinali auctoritatem plenariam indulsisse, ut quicquid super treugis jam initis, & concordia ineunda, seu aliis quæ contingunt utrumque vel alterum prædictorum, vel in coactione contumacium, vel poena transgressorum, & aliis quibuslibet ad hoc pertinentibus viderit statuendum, statuat appellatione remota, & faciat inviolabiliter observari. Vniuersis etiam Archiepiscopis & Episcopis constitutis tam in regno Franciæ quam Anglorum districtè præcipiendo mandamus ut omnia quæ prædictus Cardinalis propter prædicta statuerit, humiliter recipiant, & appell. postposita studeant observare. Alioquin sententiam quas in eos tulerit, ratam habebimus, & faciemus dante Domino inviolabiliter observari. Datum Laterani VII. Kalend. Aprilis, pontificatus nostri anno II.

In eundem serè modum scriptum est, districtè præcipiendo, uniuersis Archiepiscopis, Episcopis, & aliis Ecclesiarum Prælatibus tam in regno Franciæ quam in regno Angliæ constitutis.

P. SANCTÆ MARIÆ
in via lata Diacono Card. apost.
sedis Legato.

Quæ auctoritate nostra per Legatos sedis apostolicæ providè statuuntur, firma volumus & illibata seruari; ne vel revocentur in dubium, vel temeritate cujuslibet irriterentur. Eapropter, dilecte in Domino fili, synceritatem devotionis & fidei, quam in exequendo creditæ tibi legationis officio adhibere dignosceris, attendentes, ac de tua discretione confisi, quinquennes

XX

* f. Celestino

Epist. 24.
Istius inter ipsum & Anglorum Regem treugas approbat, & hortatur illum ut eas fortiter observet.

Epist. 25.
Declarat treugas per ipsum initas inter Gallorum & Anglorum Reges sibi placere.

346 Epistolarum Innocentij III.

treugas inter carissimos in Christo filios nostros Phil. Francorum & R. Anglorum Reges illustres juxta mandati nostri tenorem initas & firmatas auctoritate apostolica confirmamus &c. Decernimus ergo &c. Datum Laterani III. Kal. Aprilis.

MANTVANO EPISCOPO.

Epist. 26.
Quod Capitulum Tarvisinum decernat absolvi ab impetitione super Præpositura.

Meminimus nos olim venerabili fratri nostro Episcopo & dilectis filiis Capitulo Tarvisin. nostris dedisse literis in mandatis, ut Præposituram Ecclesiæ Tarvisinæ, quæ ultra duodecim annos vacaverat, cujus etiam donatio ad nos auctoritate Lateran. Concilij fuerat devoluta, dilecto filio B. Subdiac. nostro sine aliqua difficultate conferrent. Tibi etiam, si bene recolimus, auctoritate fuit apostolica mandatum ut prædictis Episcopo & Capitulo in executione mandati nostri cessantibus, non obst. sacramento quod dicebantur de non eligendo Præposito præstitisse, cum id exequi eorum non esset juramento contrarium, & juramentum ipsum videretur minus fuisse discretum, sublato appellationis obstaculo de prædicta Præpositura eundem B. non differres aliquatenus investire, & in possessionem inducere corporalem. Sanè prædicti Episcopus & Capitulum dilectos filios Walperum Subdiaconum nostrum & Tolbertum Canonicos Tarvisinos ad nostram postmodum præsentium destinantes, nobis exponi fecerunt quòd literæ illæ ad falsam fuerant suggestionem obtentæ. Super hoc enim mentio facta non fuerat, quòd cum per quosdam Præpositos, qui curam bonorum canonicæ Tarvisinæ gerebant, eadem usque adeo stricta fuisset, quòd vix poterant in eis prædicti Canonici congruè sustentari, ad tantum incommodum removendum iidem Canonici cum bonæ memoriæ C. eorum Episcopo & quibusdam aliis prædecessoribus communiter statuerunt ut unum de Canonicis ipsis assumerent annuatim, qui vice Præpositi ad ipsorum commodum bona ejusdem canonicæ dispensaret, & viginti fratres in eadem Ecclesia semper esse deberent Domino militantes. Quam constitutionem felicitis recordationis Alexander, Lucius, Urbanus, & Clemens prædecessores nostri auctoritate apostolica confirmarunt, sicut ex privilegiis eorundem nobis innotuit

manifestè. Cum igitur nostræ voluntatis vel propositi non existat ut antecessorum nostrorum privilegia vel indulta suggestionem cujuscumque violentur, præsertim cum mendax precator carere debeat impetratis, nosque ipsi Subdiacono, qui, sicut credimus & speramus, statum illud penitus ignorabat, alias congruè fecerimus provideri, fraternitati tuæ per apostolica scripta mandamus quatenus prædictos Episcopum & Capitulum, quos ab impetitione prædicti Subdiaconi duximus penitus absolvendos, nostra fretus auctoritate denunties penitus absolutos, in irritum appellatione cessante reducens quicquid occasione literarum illarum per te contra ipsos factum est vel statutum. Datum Laterani III. Nonas Aprilis.

Scriptum est Episcopo & Canonicis Tarvisinis in modum indulgentiæ.

POTESTATI ET POPULO Tarvisinis. [Sine salutatione.]

Non merita vestra, quæ demeruerunt penitus gratiam sedis apostolicæ, nos inducunt, sed movet & monet potius debitum officij pastoralis, ut contumaciam vestram sollicitare literis procuremus, si forsan adjiciatis resurgere, nec, sicut hæcenus, semper in deterius corruatis, vel si in cæpta malitia duxeritis persistendum, admonitionem ultio debita subsequatur, & ferro curentur vulnera quæ fomentorum non sentiunt medicinam. Expectavimus etenim hæcenus, si forsan patientia nostra vos ad pœnitentiam revocaret, ut accusante conscientia per vos ipsos dijudicaretis ac condemnaretis actus vestros, & tandem respicientes à malo, Deum vobis per condignæ satisfactionis opera placaretis, & Romanam Ecclesiam, quam læsistis. Verum patientia nostra vobis hæcenus (sicut apparet ex opere) visa est tribuisse materiam malignandi, ita quòd indurato corde, nec accusantium vos interiorius cogitationum aculeos sentiatis, nec fomentum ecclesiasticæ disciplinæ, quæ ad correctionem vestram civitatem Tarvisin. supposuit sententiæ interdicti: sic ut de vobis jam dicere valeamus: *Curravimus Babylonem, & non est sanata. Pecator enim dum venerit in profundum vitiorum, contemnit.* Olim siquidem (sicut accepimus) civitatem Feltræ. ad Fel-

Epist. 27.
Hortantur eos quòd redeant ad Ecclesiam, & facinororum emendant.